

Chương 362: Theo Liana Đến Dinh Thự Grantz

(Số từ: 3123)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:13 PM 20/04/2023

Còn một nhiệm vụ cuối cùng để tôi làm.

Chà, nó giống như một sự chuẩn bị, một sự khởi đầu hơn là một sự kết thúc.

—Ký túc xá Temple vào ban đêm

"Thần đã liên lạc xong với Owen de Gethmora ngày hôm qua," Sarkegar báo cáo với tôi trong phòng ký túc xá của tôi.

"Mọi chuyện diễn ra như thế nào? Họ có ngạc nhiên không?"

"Họ có vẻ hơi ngạc nhiên, nhưng họ cũng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, có lẽ vì họ là thương gia bẩm sinh."

Chắc hẳn họ đã rất ngạc nhiên trước việc các lực lượng của Ma giới đột nhiên đề nghị hợp tác trong khi họ đang thúc đẩy cuộc cách mạng cộng hòa nhân loại. Tuy nhiên, họ sớm bình tĩnh lại và bắt đầu đánh giá tình hình.

"Họ nói rằng họ sẽ thảo luận với các cố vấn hàng đầu của họ, nhưng bầu không khí có vẻ phù hợp để có phản ứng tích cực, giống như ngài đã nói."

Một khi bị ta phát hiện, bọn họ coi như bị tóm cổ. Nếu họ không muốn tham gia lực lượng, chúng tôi chỉ cần cung cấp cho Đế quốc thông tin về các lực lượng cách mạng.

"Đúng, từ quan điểm của Đế quốc, ngọn lửa cần được dập tắt không phải là chúng ta mà là lực lượng cách mạng."

Sự tồn tại đơn thuần của lực lượng Ma giới có thể là cơ sở để đoàn kết nhân loại. Tuy nhiên, các thế lực cách mạng đang gây chia rẽ nội bộ.

Các lực lượng của Ma giới không thể hạ bệ Đế chế, nhưng các lực lượng cách mạng thì có thể.

Vì vậy, trên thực tế, những kẻ mà Đế chế sẽ cố gắng loại bỏ một cách nghiêm túc không phải là chúng ta, mà là lực lượng cách mạng.

Sarkegar thận trọng nhìn tôi.

"Tất nhiên, Owen đã đề xuất một điều kiện trong cuộc họp."

"Một điều kiện... Nó là gì?"

"Họ muốn tận mắt nhìn thấy hậu duệ của Ma vương."

"Hừm."

Nó không phải là bất ngờ. Họ sẽ tò mò về việc chúng tôi còn lại bao nhiêu sức mạnh và những gì chúng tôi có thể làm nếu hợp lực với họ.

Và họ muốn xác minh liệu Ma vương cuối cùng được đồn đại có thực sự tồn tại hay không. Nếu tôi có sức mạnh của Valier trước đây thì sẽ rất yên tâm.

Nhưng tôi không sở hữu sức mạnh thực tế như vậy.

"Họ đã biết rằng ta là một Archdemon?"

"Đúng vậy."

Vì vậy, cho họ thấy khuôn mặt của tôi sẽ không tạo ra nhiều khác biệt.

"Điện hạ muốn làm gì? Tất nhiên, chúng ta cần phối hợp ý kiến về địa điểm và cách thức gặp mặt. Ngoài ra, Ngài không cần phải gặp trực tiếp với Owen. Có thể có vô số cạm bẫy hoặc nguy hiểm."

Chúng tôi biết họ, nhưng họ không biết chúng tôi. Để lộ diện mạo và sức mạnh của chúng tôi trong một tình huống như vậy không thể được coi là một lựa chọn tốt.

Tuy nhiên, tôi muốn thành lập một liên minh hơn là bị lợi dụng.

Tôi đã bị để mắt bởi Black Order.

"Trực tiếp đến đó sẽ rất nguy hiểm. Hãy tránh gặp mặt trực tiếp cho đến khi chúng ta xây dựng được một mức độ tin tưởng nhất định. Chúng ta không cần gặp nhau để làm việc cùng nhau."

Bây giờ là lúc để kiềm chế.

"Đã rõ, thưa Điện hạ."

Sarkegar nhìn tôi như thể báo cáo của ông ta đã xong.

"Ta đã quyết định hợp tác với Black Order."

"Thần hiểu rồi."

Tôi đã không đề cập đến việc Epinhauser là thành viên của Black Order. Nếu tôi làm thế, Sarkegar sẽ cố gắng đưa tôi ra khỏi Temple bằng mọi cách cần thiết.

Mục đích của Black Order vẫn chưa chắc chắn. Tuy nhiên, có vẻ như họ đã đồng ý rút Cantus Magna ra và chiến đấu cùng nhau. Trong khi lợi ích của họ phù hợp, sẽ không có bất kỳ sự tin tưởng nào giữa chúng tôi, nhưng chúng tôi sẽ phải làm việc cùng nhau.

"...Thần nghĩ nó quá nguy hiểm."

Sarkegar đã đúng.

Và trong thực tế, tôi đã ở trong một tình huống thậm chí còn nguy hiểm hơn. Nếu Sarkegar biết tôi đã che giấu sự thật rằng Epinhauser là một phần của Black Order, ông ấy sẽ rất tức giận.

"Thần không chắc liệu chúng ta có nên mạo hiểm vì một thứ như Akasha hay không. Nếu đó không phải là thứ chúng ta muốn thì sao?"

"Ông nói đúng."

Akasha là gì?

Tôi không biết.

Nhưng đã quyết định làm gì thì phải làm thôi.

Con xúc xắc đã được gieo từ lâu, và bây giờ chúng tôi chỉ đang di chuyển các quân cờ.

Nếu tôi không muốn di chuyển quân cờ, tôi đã ở lại cửa hàng của Eleris ngay từ đầu, lặng lẽ giết thời gian trong ngôi nhà hai tầng nhỏ bé đó, bỏ qua sự cố Cổng và tất cả các sự kiện và tai nạn khác.

"Ông biết ta đi đến Lâu đài Ma vương sao?"

"Vâng, thưa Điện hạ. Có gì ở đó à?"

"Có một hầm trú ẩn. Nó có đủ nguồn cung cấp cho ai đó sống ở đó trong một thời gian rất dài."

Sarkegar ngậy người nhìn tôi.

"Dưới lòng đất của Lâu đài Ma vương... có một nơi như vậy sao?"

"Ừ, xem ra ông cũng không biết."

"Vâng, đây là lần đầu tiên thần nghe nói về nó."

"Có vẻ như một mê cung sẽ không mở ra trừ khi là một Archdemon."

"Một mê cung bí ẩn... Vì Ma vương đời tiền nhiệm rất thông thạo Ma thuật nên không có gì đáng ngạc nhiên."

Trên thực tế, Airi chỉ có một ý tưởng mơ hồ rằng có một không gian bí mật trong Lâu đài Ma vương.

Tứ Thiên Vương hẳn đã biết về boongke, nhưng họ đã giữ nó rất bí mật. Airi biết vị trí, nhưng không biết đó là boongke.

Nếu vậy, thì những người biết về boongke là Tứ Thiên Vương, Ma Vương và tôi.

Những người khác không biết về không gian bí mật trong Lâu đài Ma vương. Tất nhiên, người khác có thể biết, nhưng tôi không thể chắc chắn.

"Dù sao thì, có rất nhiều sách ma thuật từ Ma giới ở đó. Ta sẽ dùng chúng làm mồi nhử Cantus Magna."

Mồi đã quá đủ.

Vì vậy, tôi đã chuẩn bị để đánh bắt một mẻ cá lớn tên là Cantus Magna với Black Order.

"Chuyển thông tin cho Lucynil. Rồi Eleris cũng sẽ biết."

Chúng tôi đã chia sẻ thông tin mà chúng tôi đã khám phá và quyết định về hướng hành động của mình.

"Rõ, thưa Điện hạ."

Sarkegar biến thành một con chim sẻ và bay đi.

Tôi hít một hơi thật sâu trong khi nhẹ nhàng ấn vào dải tai của mình.

Gặp trực tiếp lực lượng cách mạng có đúng không?

Trong tình huống mà Black Order có thể lật tẩy tôi bất cứ lúc nào, liệu tôi có nên lặng lẽ ở lại Temple không?

Ma pháp [Thao túng linh hồn] có phải là giải pháp cho tình trạng của Charlotte không?

Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi gây rối với Cantus Magna và gây ra một vấn đề thậm chí còn lớn hơn?

Khi mọi thứ trở nên tồi tệ.

Thực ra, tôi muốn cứu tất cả mọi người.

Nhưng ai sẽ tin tôi sau đó?

—Ba ngày đã trôi qua.

Trong thời gian đó, không có gì đặc biệt xảy ra. Chúng tôi đang thận trọng tiếp cận liên lạc với các lực lượng cách mạng, và tôi chưa nhận được ý kiến nào từ ông Epinhauser.

Tuy nhiên.

Có vẻ như khá nhiều người khó chịu vì tôi cứ ỉm ỉu khắp nơi.

"Này, đi ra đây."

Tôi đang nhốt mình trong phòng và đau đầu thì Liana bất ngờ gọi tôi ra ngoài.

Cô ấy luôn xuất hiện một cách bất ngờ vào những thời điểm không lường trước được.

"Chuyện gì?"

"Đi chơi với Onee-chan nào."

Không thể nào, cô ấy thích hành hạ Cliffman và bây giờ cô ấy cũng làm điều này với tôi?

"...Tại sao cậu lại là Onee-chan?"

"Nhóc con, đó chỉ là cách chị mày nói chuyện."

Cô ấy túm lấy cổ áo tôi và lôi tôi ra khỏi phòng.

"Ugh!"

"Dù sao thì, ra đây, thằng nhãi."

Cô gái này không phải lo lắng gì; cô ấy chỉ nghĩ rằng tất cả những gì cô ấy phải làm là tận hưởng cuộc sống.

Một cô gái giàu có trông giống như một cô gái giàu có, nhưng cũng không giống một chút nào.

—Liana de Grantz.

"Muốn uống chút không?"

"Hai ta chưa đủ tuổi uống rượu, biết không?"

"Chưa hết, chẳng phải cậu đã hét lên sung sướng khi uống rượu sao?"

Bằng cách nào đó.

Trong những tình huống như thế này, hành động của những người vô tư như Liana dường như là một niềm an ủi.

Lúc đó vẫn còn là buổi chiều.

Khi Liana kéo tôi đi theo, cô ấy nói,

"Dù sao thì, hãy dành chút thời gian cho tớ đi."

"Để làm gì?"

"Chúng ta tán gẫu thôi."

Liana nhìn tôi và cười toe toét.

"Tớ không biết tại sao cậu lại ủ rũ, nhưng có nhiều người cảm thấy mệt mỗi khi cậu như thế này."

*Bộp! Bộp!

Liana đập vào vai tôi vài cái.

"Cậu sẽ không chết nếu cậu vui lên một chút."

Không phải là bất cứ điều gì sẽ xảy ra chỉ vì tôi đang ở trong một tâm trạng xấu.

Vì vậy, sẽ ổn thôi nếu tôi vui lên một chút.

"Ừm, tớ đoán thế."

Khi tôi cười yếu ớt, Liana tặc lưỡi, nhìn tôi.

"Một con lợn sắp bị đưa vào lò mổ vào ngày mai sẽ không có khuôn mặt như của cậu, phải không?"

"Lời nói của cậu có chút cay nghiệt nhỉ?"

"Phải rồi, cậu nên hành động như vậy. Rốt cuộc thì cậu là như vậy."

Khi tôi sắp nổi giận, Liana cười và vỗ mạnh vào lưng tôi.

—Liana de Grantz...

Luôn luôn có vẻ xa xôi, nhưng bằng cách nào đó thật gần gũi.

Đúng là một cô gái kỳ lạ.

Đã đến lúc phải nghỉ ngơi.

Liana đưa tôi ra ngoài Temple.

"Chúng ta đang đi đâu vậy?"

"Cứ đi theo tớ."

Cô ấy thậm chí còn kéo tôi lên một chuyến tàu ma thuật.

Nghĩ lại thì, không có nhiều lần khi chỉ có hai chúng tôi.

Lần đầu tiên tôi nói chuyện với Liana là trong một nhiệm vụ của nhóm trên đảo hoang. Chúng tôi dường như không còn thân thiết lắm sau đó, nhưng sau kỳ nghỉ hè, chúng tôi bắt đầu đối xử với nhau bình thường hơn. Đó là một mối quan hệ kỳ lạ; chúng tôi không có nhiều trải nghiệm chung, nhưng chúng tôi đã trở nên thân thiết đến mức không cảm thấy khó chịu khi ở bên nhau.

Chúng tôi có thể dễ dàng gọi nhau là bạn.

Đó là những gì tôi nghĩ, ít nhất là vậy.

Trong chuyến tàu ma thuật không đông nhưng cũng không vắng, chúng tôi vịn vào tay vịn và lơ đãng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Phong cảnh tương tự như Seoul, nhưng nó không bao giờ có thể giống nhau.

Bản thân việc đi tàu cũng vậy, nhưng quang cảnh của Thủ đô Đế quốc không giống với cảnh Seoul trong đầu tôi.

Trong khoang tàu bập bênh.

"Có chuyện gì vậy?"

Liana de Grantz khẽ hỏi.

Tôi có thể cảm nhận được sự quan tâm của cô ấy dành cho tôi trong câu hỏi đơn giản của cô ấy.

Có rất nhiều điều đang diễn ra. Tôi chỉ không thể nói với cậu.

"Không có gì cả."

"Được rồi. Mọi người có thể lo lắng vô cớ."

Cô ấy có vẻ không hoàn toàn bị thuyết phục, nhưng cô ấy không thúc giục tôi thêm nữa. Liana im lặng một lúc, dường như đang tìm kiếm một chủ đề khác, rồi cô ấy lại lên tiếng.

"Các sinh viên mới sẽ đến sớm thôi."

"...Đúng vậy."

Tôi đã quá tập trung vào những vấn đề của riêng mình đến nỗi tôi đã không suy nghĩ nhiều đến thế.

Bây giờ chúng tôi là sinh viên năm hai, và chẳng bao lâu nữa là sinh viên năm nhất mới sẽ tham gia Royal Class.

Có khá nhiều nhân vật trong câu chuyện gốc sẽ trở thành Kouhai của chúng tôi, và hành động của tôi lẽ ra không ảnh hưởng đến việc họ được vào Royal Class. Tuy nhiên, hầu hết trong số họ sẽ liên quan đến Ludwig.

Tất nhiên, họ cũng sẽ được chia thành các Class A và B năm nhất, và sẽ có cảm giác tái tạo các cuộc cạnh tranh sức mạnh của các sinh viên cuối cấp.

—Kouhai.

Có phải tôi đã trở nên quá tách rời khỏi Temple để nghĩ về điều đó?

"Tôi chỉ hy vọng chúng ta không có một Kouhai như cậu."

"...Có chuyện gì với tớ nhỉ?"

"Cậu có nghĩ sẽ tốt hơn nếu có một Kouhai chửi rửa Senpai của mình đang cố gắng duy trì kỷ luật không?"

"Ah."

Tôi nghĩ về nó, và nó cảm thấy siêu thực.

Điều gì sẽ xảy ra nếu một Kouhai như tôi xuất hiện?

Đó sẽ là điều tồi tệ nhất.

Liana nhìn tôi và hỏi.

"Điều gì sẽ xảy ra nếu Harriet tập hợp các Kouhai lại để họp và một trong số họ, nhỏ như một con chuột, bắt đầu chửi rửa cậu ấy? Và cậu sẽ làm gì?"

Tốt.

Cái đó.

Ừm...

"..."

"Cậu sẽ không bỏ qua nó, phải không? Cậu sẽ chạy xuống như Senpai đã tấn công cậu trước đó, phải không?"

Tôi không thể nói không!

Tôi đã chửi rửa Redina, người đang cố gắng thiết lập kỷ luật giữa các Kouhai, và cô ấy đã trả đũa bằng cách đưa một sinh viên năm hai vào. Tôi đã bị anh ta đánh một trận nặng nề, nhưng tôi đã thoát khỏi cơn nguy kịch trong gang tấc với một động tác bẻ háng.

Bây giờ tôi đã là sinh viên năm hai.

Harriet nóng nảy của chúng tôi có lẽ sẽ không kỷ luật Kouhai.

Nhưng nếu cô ấy làm, và một Kouhai nói lại với cô ấy.

Và nếu Harriet bị sốc đến mức khóc và nói với tôi về điều đó.

‘Có một Kouhai đã làm điều đó với em...’

Nếu chúng tôi có cuộc nói chuyện kiểu đó...

Tôi không thể đảm bảo rằng tôi sẽ không đánh bại tên khốn đó.

—Art de Gartis...

Anh ấy...

Xứng đáng với điều đó...

Chỉ sau một năm trôi qua, tôi mới hiểu được cảm giác của senpai đã tấn công tôi.

Tôi tự tin rằng hành động của mình hoặc là ngang bằng hoặc cực đoan hơn...

‘Mày là ai mà dám làm vậy với người bạn cứng đầu của bọn tao? Cô ấy có thể trông như thế này, nhưng cô ấy là một công chúa.’

Đến lượt tôi chịu đựng, tôi thấy khó chịu và khó chịu, nhưng nếu tình thế đảo ngược, tôi không thể đảm bảo rằng mình sẽ không làm như vậy!

Nhìn vẻ mặt của tôi, như thể Liana đã đọc được suy nghĩ của tôi. Cô cười đắc ý.

"Nghĩ lại cũng thấy lạ. Đầu năm ngoái khi cậu làm chuyện điên rồ đó, tớ còn thực sự cho rằng cậu là một tên điên mất trí... Sao lại thành ra thế này?"

Không có lý do gì để chúng tôi trở nên thân thiết, nhưng trải qua nhiều sự kiện khác nhau, chúng tôi đã trở thành bạn bè. Liana sẽ không bao giờ ngờ rằng một người như tôi lại đi dạo bên ngoài với cô ấy.

Liana nhìn ra ngoài cửa sổ với một nụ cười yếu ớt.

"Đó là niềm vui, bằng cách này hay cách khác."

"..."

"Tớ hy vọng năm nay cũng vậy."

Giống như Liana đã nói, ước rằng sẽ có nhiều sự kiện thú vị trong năm nay vì đã có rất nhiều sự kiện vào năm ngoái.

"...Đúng vậy."

Tôi cũng hy vọng như vậy.

Sau khi lên chuyến tàu ma thuật, tôi nhanh chóng biết được nơi Liana sẽ đưa tôi đến.

Khu vực dày đặc biệt thự ở phần phía bắc của Thủ đô Đế quốc.

Trước dinh thự đồ sộ, Liana dừng lại.

"Đây không phải là nhà của cậu sao?"

"Cậu biết à."

Ờ đó.

Tâm trạng ảm đạm của tôi có liên quan gì đến việc cậu mời tôi đến nhà mình?

Liana cười khúc khích.

"Sớm thôi, tớ sẽ phải xin phép."

"Cho phép? Để làm gì?"

"Kết hôn."

"Cái gì—, K-không thể nào, haaa?"

"Cái gì? Cậu không thích điều đó sao?"

Cô ấy nói về cái gì?

Có phải cô ấy nhìn tôi với đôi mắt đó mọi lúc không?

"Uh, chà, tớ... T-tớ không hiểu cậu đang nói gì. Và tớ xin lỗi, nhưng..."

"...Cậu thực sự nghĩ rằng tớ nghiêm túc, đó là một trò đùa."

Liana tắc lưỡi như thể cô ấy không thể tin được. Sau đó, một tia lửa xanh nháy ra từ tóc cô.

*Zap!

"Và, thật khó chịu khi cậu cau mày khó chịu như vậy." *(Thuc: Ý Liana là cảm thấy khó chịu khi Reinhardt tỏ vẻ khó chịu khi biết mình sắp được kết hôn với Liana)*

"Tớ phải làm gì đây! Đừng chơi khăm như thế chứ!"

"Trật tự nào."

Khoanh tay, Liana trông có vẻ khó chịu với trò đùa của chính mình, và ngay sau đó, cánh cửa của biệt thự được mở ra bởi những người hầu.

"Tiểu thư, cô đã trở về."

"Vâng."

"Mọi người đang đợi Tiểu thư trong tòa nhà phụ."

Chờ đợi, hả?

Chính xác là ai?

"Cứ đi theo tớ."

Liana nắm lấy cánh tay tôi và dẫn tôi đi xuyên qua căn biệt thự rộng lớn.

"Cậu nên biết ơn đi, đồ tồi."

Liana nói điều gì đó khó hiểu khi cô ấy kéo tôi theo.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading